

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208189
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2713208189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobkyne: Wechter Business, s.r.o., so sídlom Sokolovská 428/130, Karlín, Praha, Česká republika, IČO: 019 637 32, zastúpenej advokátkou: JUDr. Anna Žedényiová, ul. Palackého 85, Trenčín, proti žalovaným: 1/ X. X., nar. XX. F. XXXX, bytom B. XXXX/XX, F. a 2/ Z. X., nar. X. L. XXXX, bytom B. XXXX/XX, F., o zaplatenie sumy 165,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 6. novembra 2014 č. k. 5C/32/2014-52 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne (ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ spoločne jej zaplatiť sumu 165,97 eur s 20%-ným úrokom od 6. decembra 2008 do zaplatenia a so 6,5%-ným úrokom z omeškania od 6. decembra 2008 do zaplatenia a náhrady trov konania); žalovaným 1/ a 2/ nepriznal právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa právne ustanoveniami § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 OZ (z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení zmien a noviel) a § 5b ZoOS (z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014) a vecne tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 30. júna 2008 uzatvorená s právnou predchodkyňou žalobkyne so spoločnosťou Benefit Invest s.r.o., zmluva o úvere č. 10000830, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.000 niekdajších Sk s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 40,0% s tým, že celkovo bola splatná suma úveru 7.250 Sk s dohodnutou výškou splátok 1.238 Sk, počet splátok 6, splatnosť prvej splátky 30. júla 2008 a konečná splatnosť do 30. decembra 2008, RPMN bola uvedená vo výške 317,27%, celkové náklady dlžníka boli dohodnuté na 2.430 Sk a poplatok za spracovanie úveru 300 Sk. Dňa 24. novembra 2008 došlo zo strany dodávateľa k odstúpeniu od zmluvy a vyhlásenia úveru za predčasne splatný a následne k opakovanému postúpeniu pohľadávky. Súd prvého stupňa vyhodnotil zmluvu o poskytnutí úveru ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú bolo nutné aplikovať Smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní je potrebné prihliadnuť na premlčanie a keďže plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach, plynie premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Tým, že bola vyhlásená splatnosť dlhu, tento sa stal splatným dňa 5. decembra 2008 a teda pre celú pohľadávku začala plynúť premlčacia doba 6. decembra 2008 a uplynula 6. decembra 2011 a keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 31. októbra 2014, došlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, splatného úroku i splatných poplatkov a preto súd prvého stupňa žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle

§ 142 ods. 1 O.s.p. a žalovaným, ktorí mali v konaní úspech náhradu trov konania nepriznal, keďže si ju návrhom neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Dôvodila, že konanie nie je premlčané a to z dôvodu, že spoločnosť Gold Kredit, a.s., teda právna predchodkyňa veriteľky uplatňovala svoje právo dňa 8. marca 2010 prostredníctvom podania návrhu na začatie rozhodcovského konania o zaplatenie 423,26 eur s príslušenstvom na Stálom rozhodcovskom súde spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava a následne bol vydaný i rozsudok Rozhodcovského súdu a vypracovaný návrh na výkon exekúcie, pričom exekútor žiadal o udelenie poverenia, avšak jeho žiadosť bola zamietnutá a to uznesením Okresného súdu Skalica v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave a následne bola exekúcia zastavená uznesením zo dňa 16. augusta 2012. Mala za to, že uplatnením práva na rozhodcovskom súde a pokračovaním u exekútora premlčacia lehota v období od 8.3.2010 do 16.8.2012 neplynula a preto nárok nie je premlčaný. Záverom podotkla, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a uložil žalovaným povinnosť zaplatiť jej 165,97 eur i s príslušenstvom.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 a 2 písm. b/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 9. februára 2016 (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by sa nemohol stotožniť s argumentáciou súdu prvého stupňa pojatou ním do odôvodnenia napadnutého rozsudku a podporujúcou zvolený spôsob rozhodnutia, najmä záver o premlčaní nároku žalobkyne.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

U dôvodov predostretých súdom prvého stupňa v odôvodnení rozsudku dostatočne jasne a aj objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p.) odvolací súd však pre potrebu vyporiadať sa i s tzv. odvolacími námietkami a aj pre celkovú úplnosť nad rámec uvedeného súdom prvého stupňa dopíňa (§ 219 ods. 2 O.s.p. in fine) nasledovné:

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným uplatnenou odvolacou argumentáciou žalobkyne bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne uzavrel, že žalobou uplatnený nárok žalobkyne je premlčaný. S poukazom na uplatnené odvolacie dôvody nebolo pritom sporné, že na danú vec je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu lehotu v zmysle § 101 OZ.

V zmysle § 112 OZ (ktorý prvostupňový súd na vec neaplikoval, ale žalobkyňa v odvolaní na jeho obsah poukázala), ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa vyššie citovaného ustanovenia premlčacia doba sa zastavuje - spočíva po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne

pokračuje. Po odpadnutí prekážky, ktorá spôsobila spočívanie premlčania, môže plynúť premlčacia doba ďalej v čase, ktorý ostáva do jej skončenia, pričom sa započítava čas, ktorý uplynul od začiatku jej plynutia až do vyskytnutia sa prekážky. Základnou podmienkou, aby došlo k spočívaniu premlčacej lehoty je, aby veriteľ dotknuté právo uplatnil buď na súde alebo u iného, avšak nevyhnutne príslušného orgánu, ktorým môže byť v zmysle zák. č. 244/2002 Z.z. i rozhodcovský súd. Zo znenia citovaného ustanovenia je možné a contrario vyvodiť, že ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo u iného nepríslušného orgánu, hoci v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od uplatnenia po dobu trvania konania plynie naďalej a nedochádza k jej spočívaniu.

V danom prípade rozhodnutiami súdov Okresného súdu Skalica č.k. 11Er/82/2011 zo dňa 26.1.2011 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoE/147/2011-32 zo dňa 30. apríla 2012, bolo už právoplatným spôsobom uzavreté, že rozhodcovská doložka, ktorá mala byť dojednaná v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľmi je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v dôsledku čoho je neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava, nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodnutie danej veci, v dôsledku toho podaním žaloby začatie konania na tento orgán ani pokračovaním v začatom konaní nemohlo dôjsť k spočívaniu premlčacej lehoty. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že predmetná trojročná premlčacia lehota začala plynúť dňa 6. decembra 2008 deň nasledujúci po splatnosti uplatnenej pohľadávky, pričom uplynula dňa 6. decembra 2011 - s poukazom na § 122 ods. 1 OZ, keďže žaloba na súd bola podaná až dňa 31. októbra 2013, teda po uplynutí premlčacej lehoty a súd v zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014, musel na oslabenie nároku dodávateľa voči spotrebiteľovi včítane premlčania prihliadnúť aj bez návrhu, nebolo možné uplatnené premlčané právo žalobkyni priznať a žalobu ako nedôvodnú bolo potrebné v celom rozsahu zamietnuť.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu po dôslednom posúdení odvolateľom uplatnených odvolacích dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku vo veci samej, ktorým bol návrh zamietnutý, včítane výroku o náhrade trov konania odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého ako vecne správny s použitím § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

I v odvolacom konaní boli fakticky plne úspešní žalovaní a preto im v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania, keďže si ale náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.